

Floare albastră

Lavinia Elena Niculicea

Eminescu mi-a pus în lacrimi
Stropi de nostalgie și iubire.
Mi-a dat fiorul unei inimi,
Ce prin vers cunoaște nemurire.

El e tainic demiurg de stele,
Luceafăr în galaxia de poeme.
Rimele-i nepereche-mi ating visele,
Să pot dezlega ale timpului dileme.

Cuvântu-i sânge ce aleargă prin artere,
Un foc ardent în pieptul de roman.
Poezia sa prin sita vremurilor trece,
Criticii se duc, îngerii lui cu noi rămân.

A deschis c-un dor fereastra lumii,
Să răsară-n inimi floarea cea albastră,
Să-i ocrotim lumina în căușul vremii.
Ochii să-i vadă întinderea măiastră.